

mindste beløb af 100 pct. af den således opgjorte kernekapital efter fradrag og halvdelen af kapitalkravet.

Stk. 4 gælder for ansvarlig lånekapital med fast løbetid i forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser. For disse gælder desuden, at den ansvarlige lånekapital højst kan udgøre et beløb, der svarer til det mindste beløb af en tredjedel af kernekapitalen efter fradrag og en fjerdedel af kapitalkravet, hvilket svarer til den gældende bestemmelse i bekendtgørelse om kapitalgrundlag. Bestemmelsen gennemfører livsforsikringsdirektivet og det ændrede 1. skadesforsikringsdirektiv, jf. bilag A.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at solvenskravet ikke alene kan opfyldes ved supplerende kapital. Således skal et vist minimum af kapitalen være stillet til rådighed af aktionærerne eller udgøres af anden form for egenkapital.

Til § 135

Bestemmelsen er i hovedsagen en videreførelse af tilsvarende bestemmelser i den gældende tilsynslovgivning, herunder bestemmelser på bekendtgørelsesniveau. Bestemmelsen er tidligere gennemført inden for rammerne af EF-direktiver på det finansielle område, jf. bilag A. Bestemmelsen er ny i forhold til investeringsforvaltningsselskaber.

Der er dog tilføjet en 6. betingelse, som alene angår andre kapitalindskud, der ikke er underlagt krav om ubestemt løbetid. Forslaget til stk. 4, nr. 4 og stk. 6 er nye for forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser.

Som ved hybrid kernekapital er bekendtgørelser om efterstillet kapital, udstedt i medfør af lov om banker og sparekasser og lov om fondsmæglerselskaber, indarbejdet i bestemmelsen for ansvarlig lånekapital.

Ansvarlig lånekapital skal opfylde en række kvalificerende betingelser for at kunne indgå i basiskapitalen.

Nr. 1 fastslår, at kapitalelementerne skal være efterstillet al anden ikke-efterstillet gæld. Dette indebærer, at gælden i tilfælde af den finansielle virksomheds konkurs skal dækkes efter de ordinære kreditorer i henhold til konkurslovens § 97.

Efter *nr. 2* er det en betingelse, at långiveren reelt har indbetalt det på værdipapirerne eller indskudsdocumenterne pålydende beløb, idet alene det faktisk indbetalte beløb kan medregnes som basiskapital.

Kravet i *nr. 3* om, at kapitalen ikke må tilbagebetales på långiverens initiativ, kan der ikke dispenseres fra, og aftalen kan således ikke hæves på kreditors foranledning. Såfremt der skal ske tilbagebetaling før

forfaldstidspunktet kræves Finanstilsynets tilladelse, jf. bemærkningerne til stk. 2.

Betingelsen i *nr. 4* stammer fra bekendtgørelserne om efterstillet kapital, og har til formål at sikre, at kapitalen kun kan tilbagebetales, såfremt den finansielle virksomhed træder i likvidation eller erklæres konkurs, og er således med til at sikre, at kapitalen er af varig karakter.

Nr. 5 svarer til bestemmelse i bekendtgørelse om efterstillet kapital og bekendtgørelse om forsikringsselskabers kapitaldækning. Hensigten med bestemmelsen er, at ansvarlig lånekapital skal kunne nedskrives i en rekonstruktionssituation. Nedskrivningen skal kun ske i de tilfælde hvor aktionærerne, garantierne eller andelshaverne har tabt deres kapital. Egenkapitalen skal således være negativ. Endvidere skal betingelserne i stk. 3 være opfyldt.

Ved den øverste myndighed forstås generalforsamlingen for pengeinstitutter, andelskasser, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber, investeringsforvaltningsselskaber og forsikringsselskaber samt repræsentantskabet for sparekasser.

Derudover skal der efter *nr. 6* ved udstedelsen af ansvarlig lånekapital fremgå, at den finansielle virksomhed kan udskyde betaling af renter på værdipapirerne eller kapitalindskuddet, hvis basiskapitalen på forfaldstidspunktet ikke overstiger kapitalkravet.

Efter bekendtgørelsen om efterstillet kapital udstedt i medfør af lov om banker og sparekasser § 22, stk. 4, er betingelsen i bekendtgørelsens § 3, stk. 1, der omhandler Finanstilsynets mulighed for at bestemme, at instituttet skal indkalde den efter vedtægterne øverste myndighed og redegøre for instituttets økonomiske forhold, jf. lov om banker og sparekasser § 43, stk. 2, 2. pkt., såfremt betaling af renter udskydes, ikke medtaget i dette lovforslag, da bestemmelsen i lov om banker og sparekasser § 43, stk. 2, 2. pkt. er foreslået ophevet.

Nr. 7 svarer til bestemmelse i bekendtgørelse om efterstillet kapital, og fastslår, at såfremt renter er udsendt i en situation hvor basiskapitalen på forfaldstidspunktet ikke overstiger kapitalkravet, kan de ikkebetalte renter først forfalde til betaling fra det tidspunkt hvor kapitalkravet på ny overholdes eller forfaldsdatoen indtræder.

Nr. 8 gælder kun for forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser og er en videreførelse af bekendtgørelse om kapitalgrundlag for forsikringsselskaber. Efter bestemmelsen skal ansvarlig lånekapital i forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser have en løbetid på mindst 5 år, og ændringer i låneaf-talen skal godkendes af Finanstilsynet.